

[Bente Juncker]

hedsforvaltning i kommunerne for børn og unge. Denne tanke kan det være spændende at se nærmere på, og også ideen i seminariernes tættere kontakt til skolens hverdag under punkt 6 kan vi se nogle fordele i.

At skolerne får noget friere hænder i de økonomiske dispositioner, som det foreslås i punkt 7, svarer til regeringens øvrige moderniseringsprogram, og det volder ikke problemer for os i CD. Det gør derimod flere bevilninger til Folkeskolens Forsøgsråd. Tiden tillader ikke en nærmere redegørelse for det nu, idet forslaget første punkt endnu står tilbage.

Centrum-Demokraterne medvirker gerne til, at der skabes bedre muligheder for sammenhæng i børnenes hverdag. Under forespørgselsdebatten for nylig nævnte jeg problemerne for de børn, som med rette kan kaldes »institutionsnomaderne«. For nogle børn er det ikke problematisk med de mange skift, men for andre er det. Et bidrag til mere stabilitet og sammenhæng og dermed tryghed kan udmærket være en udvidelse af de funktioner, der foregår under skolens tag, men forudsætningen for det er, at der bygges på frivillighed.

Forældrenes rolle og ansvar skal ikke forfladiges, og når de almindelige bemærkninger nævner folkeskolens nye udfordringer, fordi familiernes tid beslaglægges af så meget andet end det at have samvær med deres børn, så synes jeg, det hører med at sige, at dette altså i første række er forældrenes opgave. Det er her, der skal prioriteres. Det er her, man skal være sig bevidst, hvad det er for en pris, man risikerer at betale for den moderne livsform. Blandt de tilbud, man kunne forestille sig, er f.eks. støtte til lektielæsning, men der er masser af muligheder for, hvordan en sådan frivillig ordning kan se ud, og det vil vi gerne se på.

Med hensyn til de 100 mill. kr. vil jeg blot sige dette: Centrum-Demokraterne ser gerne timetallet forøget, og faget dansk må have førsteprioritet.

Steffensen (KRF):

Det er et spændende forslag, Det Radikale Venstre har fremsat, og der er mange vigtige elementer i det. De syv punkter vil jeg ikke gennemgå hver for sig, det er gjort af mange andre ordførere, men der er noget meget vigtig

tigt i, at de Radikale taler om, at skolen skal være et lokalt kulturcenter. Det er en tanke, som vi i Kristeligt Folkeparti helhjertet vil bakke op. Vi står jo – i hvert fald inden for en overskuelig fremtid – over for at skulle tage også fritidsloven op til revision, og de forsøg, der er gjort dér i de seneste år, er både spændende og lovende.

Det er i hvert fald helt givet, at skolens bygninger kan bruges til mange andre spændende fritidsaktiviteter, både for eleverne og for familierne. Vi må se i øjnene, at der fremover også bliver mere og mere fritid, og det ville være spændende at se, om de lokale skoler kom til at fungere som kulturcentre også i morgendagens fritidssamfund.

Den debat må vi derfor tage fat på, og vi vil af hjertet støtte, at de lokale skoler bliver sådanne kulturcentre i samfundet. Det har vi jo kendt tidligere i historien, og der er ingen tvivl om, at mange for en positiv samfundsstruktur og -udvikling vigtige elementer har lidt skade ved, at skolen ikke har den samme kulturelle betydning for det omgivende samfund, som den tidligere har haft. Vi kan se en mængde muligheder for at lave noget spændende med skolen som lokalsamfundets mødested og lokalsamfundets forsamlingshus eller kulturcenter – hvad man nu vil sige.

Vi ser også gerne, at der i folkeskolen bliver større helhed og sammenhæng i elevernes hverdag. Det er jo også et hovedærinde i forslaget. Undervisningen må efter vores opfattelse veksle mellem det, vi kunne kalde traditionel klasseundervisning, – og det lægger vi megen vægt på at man fastholder, og det er også et specielt punkt i forslaget – og så en egentlig værkstedsundervisning inden for nogle bredere rammer og også emner inden for disse rammer.

I den egentlige klasseundervisning skal der naturligvis lægges et fundament af basisviden, og den basisviden skal man så i værkstedsundervisningen under lidt mere frie former give mulighed for at indlære ved selvstændigt arbejde med stoffet og i større og mindre grupper i forskellige sammenhænge gå ind i. Inden for de enkelte moduler kan der så være mange muligheder for faggrupperinger og arbejdsformer, hvor man i høj grad tager hensyn til både eleverne og stoffet – og mere til dem end til ringetiderne f.eks. Det giver mulighed for tilrettelæggelse af en undervisning, der giver mere helhed og mere